

§ 3.

Prováděním jeho pověřuje se ministr sociální péče v dohodě se účastněnými ministry.

Habrman v. r.

Šrámek v. r.	Bechyně v. r.
Dr. Beneš v. r.	Malypetr v. r.
Novák v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Hodža v. r.	Srba v. r.
Udržal v. r.	Dr. Franke v. r.
Tučný v. r.	Dr. Markovič v. r.
Dr. Kállay v. r.	Dr. Dolanský v. r.

11.

Vládní nařízení
ze dne 19. ledna 1923,

kterým se upravuje užívání pastvin v Podkarpatské Rusi v roce 1923.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n.:

§ 1.

Majitelé (pachtýři, uživatelé) půdy, kteří v pastevním období 1922 ponechali majitelům dobytka užívání pastvy na této půdě, jsou povinni ponechat ji k pastvě i v roce 1923. Totéž platí o půdě, na které bylo paseno v roce 1922 na základě rozhodnutí vydaného podle článku II. vládního nařízení ze dne 16. března 1922, č. 104 Sb. z. a n.

Na užívání pastvy na této půdě mají v první řadě nárok ti, kdo v roce 1922 tam dobytek pásli, a ti, kterým brání opatření zvěrolékařsko-policejní uživati nyní k pastvě půdy, jimi v roce 1922 k pastvě užívané. O tom, kdo má podle tohoto předpisu nárok na užívání pastvy, rozhodne v případě neshody pastevní výbor.

Je-li v obci zvýšená potřeba pastvin, může pastevní výbor, šetře zákonných předpisů o ochraně lesů, povinnost v odstavci prvním stanovenou uložit za podmínek tohoto nařízení majitelům (pachtýřům, uživatelům) půdy i v příčině jiných, než v odstavci prvním naznačených pozemků jejich, pokud jich není používáno k účelům zemědělsky výhodnějším. Současně pastevní výbor rozhodne, komu mají býti tyto pastvy přiděleny.

§ 2.

Pro poměry šem 1 tohoto nařízení upravené platí předpisy článků II. až VIII. vládního

nařízení ze dne 21. května 1921, č. 201 Sb. z. a n., kterým se upravuje užívání pastvin v Podkarpatské Rusi v roce 1921, s těmito změnami:

1. Znění pátého odstavce článku III. upravuje se takto:

Výbor pastevní rozhoduje za přítomnosti předsedy a aspoň tří členů většinou hlasů, poskytnuv oběma stranám příležitost vyjádřiti se o věci. Předseda výboru svolává a řídí schůze výboru a má stejné hlasovací právo jako každý člen výboru. Při rovnosti počtu hlasů platno jest mínění, pro které hlasoval předseda. O předmětech jednání výboru a usneseníh jeho věsti sluší zápisy. Z rozhodnutí výboru mohou si strany do 8 dnů ode dne doručení stěžovati u administrativní vrchnosti první stolice k civilní správě Podkarpatské Rusi (zemědělskému referátu), který vyslechne, pokud jde o otázky odborné, znalce, rozhodne s konečnou platností.

2. Místo roku 1920 jest v článku II. rozhodný rok 1922 a místo roku 1921 v článku VI. a VIII. rok 1923.

§ 3.

Platnost tohoto nařízení, které nabývá účinnosti dnem vyhlášení a jež provedou všichni členové vlády, jest omezena na území Podkarpatské Rusi.

Habrman v. r.

Šrámek v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Markovič v. r.
Bechyně v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Kállay v. r.	Malypetr v. r.
Dr. Franke v. r.	Udržal v. r.
Srba v. r.	Dr. Dolanský v. r.

Tučný v. r.

Novák v. r.,

těž za ministra Dra Rašína.

12.

Vládní nařízení
ze dne 19. ledna 1923,

kterým se upravuje užívání pastvin na Slovensku v roce 1923.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n.:

§ 1.

Majitelé (pachtýři, uživatelé) půdy, kteří v pastevní období 1922 ponechali majitelům dobytka užívání pastvy na této půdě, jsou povinni ponechat ji k pastvě i v roce 1923. Totéž platí o půdě, na které bylo paseno v roce 1922 na základě rozhodnutí vydaného podle odst. 2. článku I. vládního nařízení ze dne 16. března 1922, č. 105 Sb. z. a n.

Na užívání pastvy na této půdě mají v první řadě nárok ti, kdo v roce 1922 tam dobytek pásli, a ti, kterým brání opatření zvěrolékařsko-policejní uživatelé nyní k pastvě půdy, jimi v roce 1922 k pastvě užívané.

O tom, kdo má podle tohoto předpisu nárok na užívání pastvy, jakož i o všech sporech na základě tohoto nařízení vzešlých rozhodne v případě neshody v řízení, upraveném nařízením ministra s plnou mocí pro správu Slovenska o používání a o úpravě pastvin ze dne 11. dubna 1919, č. 68-1919 (2944/a-prez.), okresní výbor pro pašienky, zřízený dle předpisů právě uvedeného nařízení.

§ 2.

Pro poměry šem I tohoto nařízení upravené platí předpisy článků II. až IV. vládního nařízení ze dne 27. května 1921, č. 226 Sb. z. a n., kterým se upravuje užívání pastvin na Slovensku v roce 1921, se změnou, že v článku II. jest rozhodný místo roku 1921 rok 1923.

§ 3.

Platnost tohoto nařízení, které nabývá účinnosti dnem vyhlášení a jež provedou všichni členové vlády, jest omezena na území Slovenska.

Habrman v. r.

Šrámek v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Markovič v. r.
Bechyně v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Kállay v. r.	Malypetr v. r.
Dr. Franke v. r.	Udržal v. r.
Srba v. r.	Dr. Dolanský v. r.

Tučný v. r.

Novák v. r.,
též za ministra Dra Rašína.

13.

**Vyhláška ministra vnitra
ze dne 13. ledna 1923**

**o změnách úředních názvů měst, obcí, osad
a částí osad, povolených v roce 1922.**

Podle ustanovení § 5 zákona ze dne 14. dubna 1920, čís. 266 Sb. z. a n., vyhláší, že v roce 1922 povoleny byly ministrem vnitra tyto změny úředních názvů míst:

V Č e c h á c h :

1. Výnosem ze dne 11. května 1922, č. 32.872, byla k žádosti městské obce Bělé (pol. okres Mnichovo Hradiště) povolena změna názvu této obce a osady Bělá, Weisswasser na Bělá pod Bezdězem.

2. Výnosem ze dne 21. srpna 1922, č. 49.511, bylo ustanoveno, aby český název obce a osady Českých Trub (pol. okres Prachatice) změněn byl na České Žleby. Dosavadní německý název Böhmisch Röhren zůstává nezměněn.

3. Výnosem ze dne 20. června 1922, č. 44.754, bylo ustanoveno, aby název obce a osady Dolních Velenic, Unter-Wielands (pol. okres Třeboň) změněn byl na České Velenice.

4. Výnosem ze dne 29. srpna 1922, č. 65.560, bylo ustanoveno, aby název městské obce a osady Fischern (pol. okres Karlovy Vary) zněl v jazyku českém Rybáře. Německý název Fischern zůstává nezměněn.

5. Výnosem ze dne 23. února 1922, č. 12.671, byla k žádosti obce Jamného (pol. okres Žamberk) povolena změna názvu této obce a osady Jamné, Jamnei na Jamné nad Orlicí.

6. Výnosem ze dne 23. února 1922, č. 11.732, byla k žádosti obce Kout (pol. okres Domažlice) povolena změna názvu této obce a osady Kouty, Kouto, Kauth na Kout na Šumavě.

7. Výnosem ze dne 11. března 1922, č. 18.631, bylo ustanoveno, aby obec a osada Mukubruny (pol. okres Německý Brod) nazývala se v jazyku českém Studénka. Německý název Muckenbrunn zůstává nezměněn.

8. Výnosem ze dne 12. září 1922, č. 28.507, bylo ustanoveno, aby název obce a osady Neugarten (pol. okres Česká Lípa) zněl v jazyku českém Zahrádky. Dosavadní německý název Neugarten zůstává nezměněn.